

Totuus kelpaa vain silloin, kun se mukailee ”oikeita” arvoja

MUUTAMIA KUUKAUSIA SITTEN tanskalainen professori Markus Heilig julkaisi kirjan ”Naisen aivot, miehen aivot”. Nimensä mukaisesti kirja käsittelee miesten ja naisten aivojen eroavaisuuksia. Heilig on aivotutkija ja neuropsykiatrisen professori Linköpingin yliopistossa. On kaikki syy olettaa, että hän tietää, mistä puhuu.

Niin hän tietääkin mistä puhuu, kunhan vain alkaa puhua. Heilig nimittäin pääsee varsinaiseen asiaan vasta noin sivulla 50. Sitä ennen hän selittelee, jaarittelee ja puolustelelee sitä, että tulee kohta kertomaan, kuinka miesten ja naisten aivot eroavat toisistaan. Heilig kiertele, kaartelee ja vetää jopa omat tyttärensä mukaan välttääkseen syytökset sovinismista. Hän ikään kuin julistaa: Minulla on kaksi tytärtä ja vaimo, en ole misogynisti!

Kun Heilig lopulta pääsee asiaan, hän vyöryttää lukijan eteen evidenssiä kuin puskutratorilla. Ei jää mitään epäselvyyttä siitä, onko sukupuolten välillä aivoissa eroja. On.

Ensimmäinen viisikymmentä sivua on kuitenkin kiussallinen osoitus siitä, mitä sukupuolten erot kieltävä, lopputuloksen tasa-arvon perässä ryntäävä äänekäs vähemmistö on saanut aikaan. Se on onnistunut luomaan tilanteen, jossa tutkijan täytyy pyydellä anteeksi, että kertoo, miten luonto toimii.

Vimmainen biologisten faktojen kieltäminen ei ole ainoastaan typerää vaan myös haitallista.

Heilig kertoo kirjassaan, kuinka lääketieteessä vallitsee pitkään tilanne, jossa koehenkilöt olivat aina miehiä. Siitä seurasi, että joitakin oireita ei osattu tulkita oikein, ja lääkkeiden annostukset saattoivat määräytyä väärin – naisten haitaksi tietenkin.

Heiligin mukaan esimerkiksi sydäninfarktin oireet ovat erilaisia miehillä ja naisilla. Samoin alkoholiriippuvuus on miehillä kaksi kertaa yleisempää kuin naisilla, ja miehiin ja naisiin tehoavat eri lääkkeet. Pojilla etuotsalohkon kehittyminen on hitaampaa kuin tytöillä.

Nykyisin ymmärretään hyvin, että sukupuolten välillä on eroja, jotka on ehdottomasti huomioitava. Siinä mielessä lääketiede on kehittynyt oikeasti tasa-arvoisemmaksi. Sen sijaan sukupuolten erot kieltävä kultti, joka pesii yleensä kaikkein raivokkaimpien tasa-arvon kannattajien keskuudessa, tulee paradoksaalisesti ajaneeksi ajattelua kohti sitä epätasa-arvoa, josta on juuri päästy pois.

Naisten ja miesten väliset biologiset erot eivät toki ole ainoa hyökkäyksen kohteena oleva totuus. On vähintään-

kin vahvaa näyttöä esimerkiksi siitä, että kahden vanhemman perheessä kasvaneet lapset menestyvät elämässään paremmin kuin yhden vanhemman kanssa kasvaneet lapset.

Noin vuosi sitten kristillisdemokraattien kaupunginvaltuutettu Mika Ebeling mainitsi tästä ”faktasta” Helsingin kaupunginvaltuuston istunnossa, jossa käsiteltiin perheasioita. Vastaus muiden edustajien taholta ei ollut: ”Kiinnostavaa, mitenhän tämä tieto kannattaisi huomioida politiikassa?” Sen sijaan Ebeling haukuttiin muiden elämää halveksuvaksi ja vähätteleväksi moukaksi. Sellaista puhetta ei kuulemma nykypäivänä kenenkään tarvitse kuunnella. Kohtelias ja muut huomioiva ihminen ei ilmeisesti saa sanoa, mitä tutkimustulokset kertovat.

Galileo Galilei julkaisi vuonna 1610 teoksensa, jossa väitti, että aurinko ei kierrä maata vaan päinvastoin. Havainnot olivat kiistattomat, mutta moinen ei sopinut kirkolle. Galilei tuomittiin lopulta kotiarestiin ja julkaisukielloon. Galilein tapauksesta on kulunut yli 400 vuotta ja länsimainen oikeuskäytäntö on edennyt mukavasti siihen, että tutkijoita ei kielletä liikkumasta ja julkaisemasta. Sen sijaan varsinainen mekanismi kaiken takana ei ole edennyt mihinkään: Faktat kelpaavat vain silloin, kun ne sopivat omaan maailmankuvaan.

Ivan Puopolo työskentelee toimittaja-juontajana MTV3:n Huomenta Suomi -ohjelmassa.

